

בנות יתרו

וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֵי יוֹ: לָמָּה זֶה עֲזַבְתָּן אֶת הָאִישׁ? קָרָאן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם. וַיֹּאֲלֵ מֹשֶׁה לְשֵׁבֶת אֶת הָאִישׁ, וַיִּתֵּן אֶת צִפְרָה בְּתוֹ לְמֹשֶׁה.

שמות, פרק ב, 20-21.

ויהי מקץ עשר שנים,
ותאמר אל אביה לאמור:
האיש העברי אשר כלאתו,
זה עשר שנים בבית הסהר,
ואין דורש ואין מבקש אליו,
ועתה אם טוב בעיניך, אבי,
נשלח ונראה אם מת ואם חי הוא.

ואביה לא ידע כי כלכלתהו,
ויען ויאמר רעואל:
הנהיה כדבר הזה,
להיעצר גבר בבית הכלא
עשר שנים, ולא יאכל ויחיה.

ותען צפורה את אביה ...
ויראו והנה האיש חי,
ועומד על רגליו,
ומתחנן אל אלוהי אבותיו,
ויוציא והו מן הבור, ויגלח והו,
וישנו את בגדי כלאו, ויאכל לחם.

וילך משה מדינה,
כי ירא לשוב מצרימה,
מפני פרעה ויבא אל רעואל.

ויספר לו משה
את אשר ברח ממצרים,
ואת אשר מלך על בני כוש,
ואת אשר לקחו מידו המלוכה,
ויגרשוהו.

ויהי כשמוע רעואל את דבריו,
אמר בלבו: אתנה זה בית הכלא,
וארצה בו לבני כוש, כי נוסם הוא.

ויקחהו אל בית הסוהר,
ויהי כלוא שם עשר שנים,
ויהי בהיותו עצור שמה,
ותחמול עליו צפורה בת רעואל,
ותכללהו לחם ומים.

ילקוט שמעוני, פרשת שמות, רמז קסח.